

Asia: VN/4099/2024

Lausuntopyyntö: Työryhmämietintö hallituksen esitykseksi hankintalain, erityisalojen hankintalain sekä rikosrekisterilain 6 b §: n muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Mitä mieltä olette esityksen yleisistä tavoitteista ja päämääristä? Saavutetaanko esityksellä hallitusohjelman yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä?

Esityksen tavoitteista ei sinänsä voi olla eri mieltä ja Siun työterveys Oy kantaa hallituksen tavoin huolta julkisen sektorin kustannustehokkuudesta, hankintoihin kohdistuvasta rajallisesta kilpailusta ja tarjouksien määrästä sekä laadukkaiden julkisten palvelujen turvaamisesta. Sen sijaan keinot, joita hallitus esittää tavoitteisiin pääsemiseksi, eivät ole onnistuneet eivätkä edesauta ko. tavoitteisiin pääsemistä. Erityisesti uutta, sidosyksikköjen vähimmäisomistukseen liittyvää edellytystä voidaan pitää tavoitteisiin nähden erikoisena ja myös epäonnistuneena keinona. Esitetyn lisävaatimuksen myötä kunkin hankintayksikön omistusosuus sidosyksiköstä olisi vähintään 10 prosenttia. Tämä tarkoittaisi, että kunkin omistajan tulisi hallita vähintään kymmenesosaa yhtiön äänimäärän tuottavista osakkeista tai vastaavasta osuudesta. Sidosyksikköjen vähimmäisomistukseen liittyvää 10%:n omistusosuutta ei mietinnössä perustella. Vaikutustenarviointia ei ole tehty normaalin lainsäädännön edellyttämällä tavalla ja tämän lausuntokierroksen katsotaan olevan osa vaikutustenarviointia. Lainsäätäjä ei voi päättää näin taloudellisesti ja käytännössä merkittävästä muutoksesta tietämättä sen vaikutuksia, tosiasioihin perustuen. Huomionarvoista on myös mietintöön jätettyjen eriävien mielipiteiden huomattavan suuri määrä.

Vähimmäisomistusvelvoite ulottuisi mahdollisesti myös sidosyksikön mahdollisiin tytär- tai sisaryhtiöihin. Tämän mukaan sidosyksikön ei olisi sallittua tehdä hankintoja omistajaltaan tai sisar-sidosyksiköltä, jos sidosyksiköllä on enemmän kuin yksi omistaja. Kyseessä on kuitenkin vakiintunut ja siten hyväksytty käytäntö. Inhouse sisters -linjaus on mietinnössä (työryhmämietintö luku 7.1) epäselvä ja siksi pyydämme tarkennusta ja perustelua kyseisestä linjauksesta. Lisäksi toteamme, ettei työryhmämietinnössä inhouse susterseistä esitettyä linjausta löydy hallitusohjelmasta.

Hallitusohjelman ja työryhmämietinnön mukaan ”lainsäädäntö kirjoitetaan tavalla, joka mahdollistaa jatkossakin kuntien ja hyvinvointialueiden tehtävien järjestämisen yhtiömuodossa silloin, kun se ei

vääristä kilpailua, sekä tavalla, joka turvaa huoltovarmuuden, potilasturvallisuuden, kielelliset oikeudet tai muun vastaavan painavan julkisen intressin.” Nämä kirjaukset eivät toteudu nyt esitetyillä hankintalain muutoksilla. Lainsäädäntöä ei ole kirjoitettu tavalla, joka turvaa huoltovarmuuden, potilasturvallisuuden ja julkisen intressin/yleisen edun ja mahdollistaa kuntien ja hyvinvointialueiden yhteistyön. Esitetty antaa lisäksi virheellisen mielikuvan siitä, että sidosyksikköyhteistyö jo lähtökohtaisesti vääristäisi kilpailua. Esityksessä ei huomioida alueellisia eroja ja syrjäseutujen puutteellisia markkinoita.

Julkisten hankintojen menettely on jo nykyisellään erittäin säädelty Suomessa ja tiukempi kuin muissa EU-maissa. Yleisellä tasolla voidaan todeta, että mietinnössä esitetyt hankintayksiköitä koskevat uudet velvoitteet lisäävät hankintoihin liittyvää hallinnollista taakkaa ja siten myös hankintoihin liittyviä kustannuksia. Kustannuksia syntyy sekä suoraan oman työn kustannuksina, lisääntyvänä ulkopuolisten hankinta-asiantuntijoiden käyttönä sekä kallistuvina sopimushintoina. Tavoitteen sijaan lakimuutos aiheuttaisi toteutuessaan kuitenkin merkittävät muutuskustannukset eikä toiminnan uudelleenjärjestelystä synny varmuudella säästöjä, vaan päinvastoin kustannukset kasvavat.

Emme Siun työterveydessä vastusta sidosyksiköiden käytön tiukempaa valvontaa ja pidämme tärkeänä, että omistajilla on tosiasiallinen päätäntävalta yrityksessä. Omistajien omistusosuuden sääntely ei kuitenkaan tätä ongelmatiikkaa ratkaise vaan ongelma tulisi ratkaista tiukemman valvonnan avulla. Siun työterveyden näkemyksen mukaan sidosyksikön omistukselle hallitusohjelmassa ja työryhmämietinnössä esitetty 10 % vähimmäisomistusvaatimus johtaa kustannusten hillinnän sijaan päinvastaiseen lopputulokseen ja on siten sääntelykeinona virheellinen ja vahingollinen. Esitetty sääntely ei edistä hallitusohjelman tavoitetta sidosyksiköiden tarkoituksenmukaisesta hyödyntämisestä ja lisäksi se heikentää julkisen sektorin kustannustehokkuutta sekä aiheuttaa merkittäviä ja peruuttamattomia taloudellisia ja toiminnallisia vahinkoja.

Hankintojen valmistelu

Hankintojen valmistelua koskevilla ehdotuksilla pyritään lisäämään hankintojen huolellista valmistelua, markkinakartoituksen käyttöä, sekä kilpailua julkisissa hankinnoissa. Tavoitteena on saada lisää tarjontaa ja säästöjä. Työryhmän mietinnössä ehdotetussa ratkaisussa on samanaikaisesti pyritty varmistamaan, että se on käytännön hankintatoimen näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

Markkinakartoituksen käyttöä on hyvä lisätä, sillä se edistää hankinnan huolellista valmistelua. Markkinakartoituksen lisääminen on myös hankintalain hengen mukaista ja tukee hankintayksiköille hankintalaissa asetettua tavoitetta hankintatoimintansa järjestämisestä siten, että hankintoja voidaan toteuttaa mahdollisimman taloudellisesti, laadukkaasti ja suunnitelmallisesti.

On kuitenkin huomioitava, että lisävaatimukset hankintamenettelyille lisäävät lähtökohtaisesti hankintoihin liittyviä hallinnollisia kustannuksia ja siten hankintoihin liittyvää kustannustaakkaa. Koska pienissä organisaatioissa kuten Siun työterveys, on rajoitettu määrä omaa hankintaosaamista, hankintoihin käytetään ulkopuolisia asiantuntijoita tai ne toteutetaan yhteishankintayksiköiden kautta. Asiantuntijoiden hankintaan käyttämä aika kasvaa lisävaatimusten myötä ja siten myös

hankinnan kustannukset kasvavat. Nämä kustannukset siirretään asiakashintoihin -> julkisen sektorin kustannukset ja veronmaksajien taakka kasvaa.

Myös vaatimus uusista kilpailutus, mikäli tarjoajia on vain yksi, lisää käytännössä hallinnollista taakkaa. Pohjois-Karjala on maantieteellisesti laaja alue mutta väestöllisesti harvaan asuttu ja vanhenevan väestön alue. Kokemuksemme on, että alueella ei ole riittävästi palveluntarjoajia pienen väestömäärän vuoksi eikä tarjouspyyntöihin saada useinkaan tarjoajia siitä huolimatta, että tarjouksen ehdot ovat syntyneet markkinavuoropuhelun tuloksena ja ovat olleet erittäin tarjoajaystävälliset. Kilpailutuksen ehtojen muutos ei kokemuksemme mukaan ole tuonut tilanteeseen muutosta.

- **Kuinka hyvin hankintalain 65, 75, 124 ja 125 §:iä koskeva esitys edistää markkinakartoituksen käyttöä ja hankinnan huolellista valmistelua?**

-

- **Ovatko esitetyt keinot sopivia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi?**

-

Sidosyksiköiden käytön rajoittaminen

Mitä mieltä olette esityksessä ehdotetusta sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevasta vaatimuksesta? Onko se mielestänne tarkoituksenmukainen ja toteuttamiskelpoinen?

Esitetyn lisävaatimuksen myötä kunkin hankintayksikön omistusosuus sidosyksiköstä olisi vähintään 10 prosenttia. Tämä tarkoittaisi, että kunkin omistajan tulisi hallita vähintään kymmenesosaa yhtiön äänimäärän tuottavista osakkeista tai vastaavasta osuudesta.

Sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskeva vaatimus ei ole tarkoituksenmukainen eikä toteuttamiskelpoinen. Tämä johtuu esityksen puutteellisesta vaikutustenarvioinnista, sen taloudellisista ja toiminnallisista vahingoista erityisesti pienille ja keskisuurille kunnille sekä hyvinvointialueille, sekä ristiriidasta perustuslain 121 §:n määrittelemän kuntien itsehallinnon kanssa. Esitys rajoittaa omistajiemme mahdollisuutta päättää toimintonsa järjestämisestä tarkoituksenmukaisimmalla tavalla, eikä rajoitukselle ole esitetty painavia perusteita. Muutos kohtelisi Siun työterveys Oy:n omistajia eriarvoisesti, erityisesti Pohjois-Karjalan pienimpiä kuntia, joilla on muutoinkin lähtökohtaisesti vaikeampaa saada puutteellisten markkinoiden vuoksi tarjouksia kilpailutuksiinsa. Esitys ei edistä hallitusohjelman tavoitetta kilpailun lisäämisestä ja kustannussäästöistä vaan johtaa päinvastaisiin lopputuloksiin.

Vähimmäisomistusta koskeva vaatimus sopii huonosti inhouse-yhtiöiden tähänastiseen historialliseen kehitykseen ja niihin tavoitteisiin, joiden vuoksi inhouse-yhtiöitä on perustettu.

Työterveys oli alun perin kuntien ja sairaanhoitopiirien omaa toimintaa. Myöhemmin työterveyspalvelut tuotettiin liikelaitoksissa, jonka jälkeen lainsäädännössä asetettiin yhtiöittämisvelvollisuus. Tämä tarkoitti, että kuntien ja sairaanhoitopiirien oli perustettava osakeyhtiöitä näiden toimintojen hoitamiseen. Tavoitteena näillä muutoksilla oli siirtää kuntien palvelutoiminta kohti osakeyhtiömallia ja siten mahdollistaa palveluiden tuottaminen tehokkaammin ja joustavammin sekä tarjota paremmat edellytykset kilpailukyvyyn vahvistamiselle mutta kuitenkin niin että julkisen sektori kykenee ohjaamaan palvelutuotantoa kuten omaansa. Palveluiden kustannustehokkaassa tuotannossa on todistettavasti onnistuttu, sillä Siun työterveyden tarjoamat työterveyshuollon palveluiden hinnat ovat selvästi muita alueen työterveyshuollon toimijoita matalammat.

Vähimmäisomistusvaatimusta koskevan hallitusohjelmakirjauksen tavoitteena voi olla rajoittaa sidosyksiköiden toimintaa pienempiin yksiköihin ja rajattuun toimintaan. Tavoitteena lienee ollut myös hankintalain mukaisen määräysvallan takaaminen edellyttämällä omistajilta nykyisiä isompia omistusosuuksia. Esitetty omistusosuusmuokkaus ei ole tarkoituksenmukainen pääosassa sidosyksiöitä niiden käytön rajoittamiseen tähtäävään tavoitteeseen nähden. Muutos koskettaa merkittävästi myös Siun työterveys Oy:n kaltaisia pieniä sidosyksiöitä, jotka toimivat jo nykyisin rajatulla maantieteellisellä ja toiminnallisella alueella ja joilla on kymmenen omistajaa mutta omistukselliset osuudet eivät täyty. Esitetty vähimmäisomistusprosentti johtaa täysin epätarkoituksenmukaisiin omistusosuuksien myynteihin omistajien kesken, eikä syntyvillä kustannuksilla saavuteta mitään käytännön hyötyä. Uudistuksen hyödyt ovat epäselvät ja epäsuhdassa palveluiden uudelleenjärjestelyistä aiheutuvaan työhön ja kustannuksiin. Omistusjärjestelyihin pakottava esitetty vähimmäisomistuskonfiguraatio myös vaarantaa ja osin kokonaan lopettaa seudullisen yhteistyön palveluiden järjestämisessä.

Toteutuksen menettelytavat ovat epäselviä. Mietinnössä esitetty mekanismi ei ota kantaa siihen, miten yhtiöstä voitaisiin sulkea ulos omistajia, jos omistajat eivät pääse esimerkiksi osakkeiden hinnasta tai muista käytännön järjestelyistä yksimielisyyteen.

Pyydämme selvitystä, onko osakeyhtiölain vaateiden täyttyminen huomioitu lakimuutoksessa.

Esitetyn muutoksen esitystapa ei ota huomioon vähimmäisomistusosuuden suhdetta omistajan määräysvaltaan. Vaaditun 10 prosentin omistaminen ei tarkoita automaattisesti määräysvallan toteutumista. Sidosyksiön käytön edellytykset, jotka ovat syntyneet EU-oikeuskäytännössä ja perustuvat EU-direktiiviin, monimutkaistuvat entisestään ja ilman selkeää hyötyä kilpailulle esitetyllä lisävaatimuksella. Lisäksi hankintalain sidosyksiön omistamisen edellytyksenä oleva määräysvalta toteutuu yhtiössämme nykyiselläänkin hyvin. Omistusosuudella ei ole hankintalain, EU:n hankintadirektiivin eikä myöskään oikeuskäytännön mukaan välitöntä merkitystä sidosyksiöaseman kannalta, vaan keskeistä on nimenomaisesti riittävän määräysvallan olemassaolo, joka puolestaan EU:n oikeuskäytännön mukaan punnitaan tapauskohtaisen kokonaisarvion perusteella. Huomautamme myös, ettei vastaavaa vaatimusta ole asetettu missään muussa EU-valtiossa.

Minkälaisia vaikutuksia esitetyllä sidosyksiköiden omistusosuuden vähimmäisvaatimuksella mielestänne on?

Inhouse-yhtiöiden synty on aikanaan perustunut julkisen sektorin tarpeeseen rakentaa julkisen sektorin toiminnasta tehokkaampaa ja joustavampaa kuitenkin niin, että ohjausvalta säilyy omistajilla. Työterveys on osa kuntien ja hyvinvointialueiden henkilöstövoimavarojen hallintaa ja keskeinen osa henkilöstöstrategiaa ja siksi julkinen sektori on usein päätynyt ratkaisuun säilyttää toiminta omana. Työterveyshuollon toiminta on yhtiötetty yhtiöittämisveloitteen takia. In house-yhtiöt ovat mahdollistaneet saumattoman yhteistyön sekä osaamisen jakamiseen. Toiminnan järjestämisen taustalla ovat vaikuttaneet myös alueelliset intressit, joilla on haettu volyyymiä yhteisiin toimintoihin.

Ehdotettua 10 %:n vähimmäisomistusta koskeva vaatimus aiheuttaa merkittäviä ongelmia Siun työterveyden kaltaisille, täysin lainmukaisille ja omistajiensa selkeässä määräysvallassa oleville sidosyksiköille, joissa yhdellä omistajalla (hyvinvointialue) on osakkeista merkittävä osuus ja pienosakkailta (kunnat) on alle kymmenen prosentin omistusosuus. Siun työterveyden kaltainen yhtiö jouduttaisiin purkamaan ilman riittävää perustetta tai järjestämään muutoin uudestaan. Esitetty vähimmäisomistusprosentti Siun työterveyden kaltaisessa yhtiössä täysin epätarkoituksenmukaisiin omistusosuuksien myynteihin omistajien kesken, eikä syntyvillä kustannuksilla saavuteta mitään käytännön hyötyä. Omistusjärjestelyt on toteutettava käypään hintaan, tämä käytännössä tarkoittaa merkittävää kustannustaakkaa alueen pienille kunnille. Lisäksi uudistuksen hyödyt ovat epäselvät ja epäsuhdassa palveluiden uudelleenjärjestelyistä aiheutuvaan työhön ja kustannuksiin.

Mikäli sidosyksiköiden hankintalainsäädäntöön esitetyt muutokset toteutuvat, yhtiön kustannukset nousevat väistämättä, mikä puolestaan vaikuttaa omistajiensa ja veronmaksajien kustannusten nousuun. Lisäksi työterveyshuoltopalveluiden yhtiöittämisestä alkuperäinen perusta, kustannustehokas toiminta, menettää merkityksensä. Kustannusten nousua syntyy sekä lisääntyvien hankintakustannusten myötä että sen takia, että jatkossa yhtiö joutuu ostamaan markkinoilta myös nykyisin alueellisen yhteistyön kautta ostetut tukipalvelut. Lisäksi menetetään synergiaedut, jotka ovat tulleet samojen palveluntarjoajien käyttämisestä, kun toimitaan hyvinvointialueen kanssa sanoissa toimitiloissa; jatkossa samoissa tiloissa siivous- ja puhtaanapitopalveluja sekä perus ICT-infraa tuotetaan useiden palveluntuottajien toimesta. Nousevat palvelutuotannon kustannukset yhtiö luonnollisesti joutuu perimään asiakkailtaan (eli julkisen sektorin organisaatioilta). Lisäksi on huomioitava, että on epävarmaa, onnistuuko yhtiö saamaan kilpailuttamalla kyseisten tukipalveluiden tuottajan kilpailluilta markkinoilta.

On myös mahdollista, että Siun työterveys Oy:n toimintaympäristö muuttuu uudistuksen myötä niin vaikeaksi, että yhtiön toiminta lopetetaan. Julkisen sektorin organisaatioiden omistamana yhtiönä tuotamme eettisesti korkeatasoisia laadukkaita työterveyshuollon palveluita. Toimintaperustemme on toinen kuin yksityisesti omistetuilla terveyspalveluilla tuottavilla organisaatioilla: tarjoamme palveluita ja teemme tutkimuksia vain silloin kuin se on tarpeellista, emme myydäksemme lisää ja kasvattaaksemme yrityksen liikevaihtoa. Pyrimme yhdessä asiakkaittemme kanssa vähentämään

työterveyshuollon kustannuksia eli käytännössä pyrimme vähentämään yrityksemme liikevaihtoa. Julkisesti omistettujen yhtiöiden omistajat yleensä haluavat tuoton sijaan edullisia palveluita, yksityisten yritysten omistajat omistukselleen tuottoa, mikä väistämättä tarkoittaa yksityisten yritysten tarjoamien palveluiden korkeampaa hintaa. Yksityisesti omistetuissa terveystaluyrityksissä käytetyt henkilöstön palkkiomekanismit (esim. tutkimusmääräyksistä maksettavat bonuspalkkiot) ohjaavat yksityisesti omistettujen terveystaluyritysten henkilöstöä tehokkaasti määräämään lisätutkimuksia ja muita palveluja.

Mikäli muutos toteutetaan, julkisen sektorin työterveyshuollon kustannukset kasvavat väistämättä uudistuksen myötä. Verovaroin toteutettujen työterveyshuoltopalveluiden tuotot siirtyvät hankintalain uudistuksessa hyödyttämstä paikallista julkista sektoria ja alueen veronmaksajia yksityisille kansallisten terveysketjujen omistajille ja kansainvälisille pääomasijoittajille maksettuina osinkoina. Terveystaluiden keskittyminen suurille yhtiöille jatkuisi. Lisäksi syrjäseutujen puutteelliset markkinat haastaisivat työterveyshuollon järjestämisen etenkin pienemmissä kunnissa.

- **Jos sidosyksiköitä koskeva muutos toteutetaan esitetyllä tavalla, mitä toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia muutos todennäköisesti aiheuttaisi edustamanne organisaation eri toimialojen kannalta ja yleisesti?**

Omistajille aiheutuu kustannuksia sekä omistusjärjestelyjen että nousevien palvelukustannusten kautta.

Mikäli yhtiön toiminta lopetetaan, työterveyspalvelut hankitaan jatkossa yksityisesti omistettujen yritysten kautta. Tämä johtaa työterveyshuollon kustannusten nousuun sekä siihen, että tuotot siirtyvät julkiselta sektorilta (=veronmaksajilta) yksityisten yritysten omistajille ja pääomasijoittajille. Terveystaluiden palvelutuotanto keskittyisi edelleen suurille terveystalueilta tuottaville ketjuille.

- **Mitä toimenpiteitä organisaationne aikoo sidosyksikön omistajana tehdä vähimmäisomistusrajaa koskevan sääntelyn seurauksena (esimerkiksi jatkuuko toiminta markkinaehtoisena, puretaanko yhtiö, pilkotaanko yhtiö, ryhdytäänkö muihin toimenpiteisiin?)**

-

- **Minkälaisia taloudellisia tai muita hyötyjä muutoksesta todennäköisesti seuraisi?**

-

Ovatko esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat mielestänne riittävät? Kuinka paljon aikaa muutoksiin tarvitaan?

Mietinnässä esitetty siirtymäaika on täysin riittämätön kaiken yllä olevan huolelliseen valmisteluun, analysointiin, taloudellisiin kustannuksiin varautumiseen ja muutosten toteuttamiseen (esim. ICT-infran pystyttämiseen). Lisäksi, jos kaikki Suomen hyvinvointialueet, kunnat ja InHouse-yhtiöt joutuvat samanaikaisesti 1,5 vuoden sisällä kilpailuttamaan samat palvelut, tulevat markkinoiden resurssit loppumaan kesken ja palveluiden tuottamisen hinnat nousemaan.

- **Mitä siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaisi?**

Siirtymäaikana Siun työterveys omistajineen joutuu suunnittelemaan ja toteuttamaan omistukset uudelleen sekä tekemään tarvittavat omistusjärjestelyt. Siun työterveys joutuu kilpailuttamaan ICT-järjestelmät ja muut tukipalvelut, valitsemaan toimittajat, purkamaan aiemmat palvelut ja ICT-ympäristön ja rakentamaan/rakennuttamaan uudet palvelut, ICT-ympäristön ja liittymät uudelleen. Edelleen on mahdollista ja jopa todennäköistä, ettei kaikkia yhtiön nykyisin sidosyksiköiltään hankkimia palveluita tulla saamaan lainkaan kilpailluilta markkinoilta puutteellisen tarjonnan vuoksi.

Mietinnön liitteinä olevissa eriävissä mielipiteissä on esitetty poikkeuksia sidosyksiköiden omistusosuusvaatimukseen. Tulisiko vaatimukseen säätää poikkeuksia? Minkälaiset poikkeukset olisivat tarkoituksenmukaisia?

-

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Vastaako esitys turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin? Onko esitetty muutos riittävä keino varmistaa turvallisuuden toteutuminen hankinnan elinkaaren aikana ottaen huomioon EU-hankintadirektiivien reunaehdot, sekä muu turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeva sääntely?

Suunniteltu uudistus on kokonaisuudessaan huolestuttava kyberturvallisuuden kannalta erityisesti nykyisessä geopolitisessä tilanteessa. Pienillä toimijoilla ei ole omaa ICT tai ICT-hankintaosaamista. Hankintalain muutosten toteutuessa pienet toimijat joutuvat ostamaan ICT-palvelunsa pieniltä InHouse-yhtiöiltä tai ilman riittävää asiantuntemusta kilpailuttamaan palvelunsa ja hankkimaan ne yksityisiltä toimijoilta. Kumpikin johtaa väistämättä kansallisen kyberturvallisuuden heikentymiseen. Työryhmämietinnössä ei ole myöskään tunnistettu erityisesti terveydenhuollon ICT-palvelujen häiriöttömän toiminnan kriittisyyttä kaikissa tilanteissa.

Rikosrekisteriotteen pakollisuudesta luopuminen

Rikosrekisteriotteiden pakollisesta käytöstä luopumista koskevan ehdotuksen tavoitteena on sujuvoittaa hankintamenettelyjä ja vähentää hallinnollista taakkaa.

-

- **Missä määrin muutos vaikuttaa hallinnolliseen taakkaan yhtäältä hankintayksiköiden ja toisaalta tarjoajien kannalta ja edistää näitä tavoitteita?**

Vaikutus minimaalinen. Mahdollisesta rikollisesta taustasta tietäminen etukäteen on varmasti yleisen edun mukainen asia.

Hankintojen ilmoittaminen

Mitkä ovat näkemyksenne hankintojen ilmoittamista koskeviin muutoksiin? Lisäävätkö ehdotetut muutokset hankintojen avoimuutta tarkoituksenmukaisella tavalla?

-

Muut huomiot

Hankintalakiin suunniteltu 10%:n vähimmäisomistus tulee julkiselle sektorille ja siten veronmaksajille kalliiksi. Kustannuksia tulee sekä muutuskustannuksista että kallistuvista palveluiden hinnoista. Lisäksi huomionarvoista on, että KKV:n selvityksen päätelmiä ja ehdotuksia muutosesityksen haitallisten vaikutusten rajaamiseksi ei ole täysimääräisesti otettu huomioon muutosvalmistelussa. Lisäksi tapa, jossa käsillä oleva lausuntokierros on osa vaikutustenarviointia, on poikkeuksellinen. Käytännössä lain vaikutuksia ei tällä menettelyllä täysimääräisesti pystytä arvioimaan eikä poikkeuksia kyetä riittävässä määrin tunnistamaan ja huomioimaan osana lainsäädäntömuutosta.

Haluttu lopputulos saataisiin joko täsmentämällä lakia tai lisäämällä nykyisen lainsäädännön valvontaa määräysvallan osalta Markkinaoikeuden viimeaikaisten linjausten mukaisesti.

Kanerva Anne
Siun työterveys Oy